

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและ เครื่องกระสุนปืน
ชื่อผู้เขียน	ชะรัตน์ เพชรประไพ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์ ดร.ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

บทบัญญัติเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนนั้น เป็นกฎหมายที่กำหนดมาตรการในการควบคุมอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนเป็นการเฉพาะซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการควบคุมปริมาณและการใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนของประชาชนให้มีจำนวนจำกัดในการรักษาความสงบเรียบร้อยให้เกิดขึ้นในสังคมและความมั่นคงของประเทศ จากการศึกษากฎหมายดังกล่าวผู้เขียนพบว่ามีปัญหาสำคัญสามประการ คือ ประการแรก ปัญหาการอนุญาตให้มี ใช้ ตั้ง หรือนำเข้า ซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนตามความในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 กรณีที่นายทะเบียนท้องที่กรุงเทพมหานครอนุมัติให้จัดหาโครงการอาวุธปืนยาว เพื่อเป็นสวัสดิการแก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นๆ โดยมอบหมายให้ผู้ประกอบการร้านค้าอาวุธปืนเป็นผู้ตั้งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืนยาวแทนกรมการปกครอง เพื่อนำมาเป็นสวัสดิการให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นๆ ที่มีความประสงค์ขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืนยาวจากโครงการดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 ประกอบคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 108/2535 ลงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 และประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2548 นั้น เป็นไปด้วยความเหมาะสมหรือไม่ อาจจะขัดกับเจตนารมณ์หรือความมุ่งหมายของกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืนเพราะอำนาจในเรื่องดังกล่าวควรเป็นอำนาจของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน ประการที่สอง ปัญหาการอนุญาตให้นิติบุคคลมีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนตามความในมาตรา 9 เพื่อป้องกันทรัพย์สินของนิติบุคคลนั้น เป็นไปด้วยความเหมาะสมหรือไม่เพราะอาจนำไปให้บุคคลซึ่งต้องห้ามตามมาตรา 13 หรือหลีกเลี่ยงตามมาตรา 14 มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนซึ่งขัดกับหลักกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน และประการที่สาม ปัญหาการอนุญาตให้บุคคลธรรมดา มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนตามความในมาตรา 13 เป็นไปด้วยความเหมาะสมหรือไม่ เพราะเรื่องคุณสมบัติของบุคคลผู้ยื่นคำขอในหลายกรณีรวมทั้งหลักเกณฑ์และ

วิธีการในเรื่องดังกล่าวมีความไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ดังนั้น จึงควรศึกษาแนวความคิดและหลักการเกี่ยวกับการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ศึกษามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนรวมทั้งศึกษาและวิเคราะห์ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจของฝ่ายปกครองในการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน พร้อมด้วยแนวทางในการแก้ไขปัญหาในเรื่องดังกล่าว

จากการศึกษาปัญหาทั้งสามประการดังกล่าวนี้ ผู้เขียนพบว่า ประการแรก มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับกรณีการสั่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืนยาวมีความไม่เหมาะสม อาจขัดกับเจตนารมณ์หรือความมุ่งหมายของกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เพราะอำนาจในเรื่องดังกล่าวควรเป็นอำนาจของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน ประการที่สอง มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับกรณีที่นายทะเบียนท้องที่ใช้ดุลพินิจอนุญาตให้นิติบุคคลมีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน มีความไม่เหมาะสม ซึ่งอาจขัดกับหลักกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน และประการที่สาม มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับกรณีที่นายทะเบียนท้องที่ใช้ดุลพินิจอนุญาตให้บุคคลธรรมดาและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนมีความไม่เหมาะสม เพราะเรื่องคุณสมบัติของบุคคลผู้ยื่นคำขอในหลายกรณี รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่องดังกล่าวมีความไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

ปัญหาการใช้ดุลพินิจในอำนาจหน้าที่ของฝ่ายปกครองในฐานะนายทะเบียนท้องที่ตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืนในการออกคำสั่งทางปกครอง ตามความในมาตรา 7 มาตรา 9 และมาตรา 13 องค์การฝ่ายปกครองควรยึดหลักสำคัญสองประการ คือ ประการแรก หลักความชอบด้วยกฎหมาย และประการที่สอง หลักความเหมาะสมกับความมุ่งหมายหรือเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน ส่วนแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวทั้งสามประการนี้ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ เสนอปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืนเพื่อให้มีอำนาจออกเป็นกฎกระทรวงวางหลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่องดังกล่าวให้มีความชัดเจน รัดกุม ไม่ก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติเช่นเดิม

Thesis Title	Legal Problem Related to Have and Use Firearms and Ammunition.
Author	Charat Phetprapai
Thesis Advisor	Professor Dr. Phaisith Phipatanakul
Department	Law
Academic Year	2015

ABSTRACT

The Firearms, Ammunition, Explosives, Foreworks and the Equivalent of Firearms Act B.E. 2490(1947) sets the legal measurements to specifically control the firearms and ammunitions. Its objective is to monitor and control the possession of firearms, ammunition together with the use of firearms to harmonize the peaceful society and stabilize the country's security. Having studied the relevant law, there are three significant problems. The first issue is related to allow someone to make, buy, own, use, order or import of firearms and ammunition as mentioned in section 7 of the Firearms, Ammunition, Explosives, Foreworks and the Equivalent of Firearms Act B.E. 2490(1947). The relevant case study is the local registra in Bangkok province has grant the permission to the rifle procurement project in which for the benefit of the public servant to be able to buy the rifle in a cheaper price. However, this allows the private gun shop to be the importer who places the order and import the rifle on behalf of the Department of Provincial Administration by using section 7 from the Firearms Act along with the Interior Ministerial Decree 108/2535 dated on 10 February B.E.2535 and the decree dated on 4 January B.E. 2548. This becomes controversial whether it is appropriate or conflict with the objective of Firearms Act that this matter should be authorized by the Minister of Interior.

The second issue is based on the section 9 of the Firearms Act which licenses the legal person or juristic person can be allowed to own and use the firearms and ammunitions to defend their own property. The problem raises whether this action is appropriate and also provoke the prohibited persons regarding to section 13 and section 14 to own and use the firearms which in fact violate the law. Thirdly, the qualification and methodology to apply for the permission to own and use the firearms as mentioned on section 13 are sufficient enough given the current condition which is dynamic in term of economy and society. Consequently, the Firearms Act

needs to be studied and evaluated especially in the principle and concept for the possession and use of firearms, ammunition as well as the recommendation to improve the act to be more efficient and effective.

The study finds out that the legal methodology to import the rifle for the benefit of public servant is not appropriate as this action might violate the Firearms Act. The Minister of Interior is in fact the authority, regarding to the Firearms Act, to issue such order as the Minister is in charge pursuant to this Act. Secondly, the permissions to own and use of firearms for both the legal person and ordinary person which are granted by the local registra are also not appropriate as it is conflict with the Firearms Act. Moreover, with the evolved social and economy, the qualification of the person or the legal person have been speedily developed as well as the methodology to apply for the permission is not quit adequate.

Referring to the section 7 section 9 and section 13 of the Firearms Act, the local registra should make the decision based on the rule of law and the objective of the Firearms Act. In conclusion, my recommendation is to amend the Firearms Act to be able to issue the Ministerial decree so that the authority can set the clear guideline and set out the appropriate methodology in this matter more effective.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากทั้งคณาจารย์และบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายท่าน ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงสำหรับความเมตตาอย่างยิ่งของ ศาสตราจารย์ ดร.ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล ที่ได้ให้ความกรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และกระบวนการวิธีคิดต่างๆ อันมีคุณค่ายิ่งต่อการจัดทำ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ อีกทั้งยังได้สละเวลาอันมีค่าของท่าน ในการตรวจอ่านวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ซึ่งผู้เขียนมีความซาบซึ้งในความเมตตาของท่านเป็นอย่างยิ่งและขอกราบ ขอบพระคุณท่านไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ผู้เขียนใคร่ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.วิระ โลจายะ ที่กรุณาสละเวลา อันมีค่าของท่านเพื่อรับเป็นประธานสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ โชคเหมาะ และ อาจารย์ ดร. สรรธ ฐนโชติโกสิน ที่สละเวลาอันมีค่าของท่านมาเป็นกรรมการในการสอบ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ซึ่งทุกท่านได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนข้อคิดเห็นต่างๆ อันเป็น ประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นอย่างยิ่ง

ผู้เขียนใคร่ขอขอบพระคุณนายสมคิด ใจยิ้ม อดีตที่ปรึกษากฎหมายกระทรวง มหาดไทย ซึ่งเป็นอดีตผู้บังคับบัญชา นายศักดิ์ชัย แดงฮ่อ ผู้อำนวยการสำนักการสอบสวนและ นิติการ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาในปัจจุบัน อาจารย์สฤติ ลินไชย ผู้ช่วยผู้อำนวยการหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่ได้ให้ คำแนะนำประสบการณ์ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำวิทยานิพนธ์อย่างดี

นอกจากนี้ผู้เขียนใคร่ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานที่สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย นายวิสิทธิ์พัฒน์ อนันตรสุชาติ นายชัยรินทร์ นุกุลกิจ นายพิษณุ ประภาชนานันท์ นายพิสิทธิ์ ศรีวรานันท์ และนายพัฒน์พงศ์ ชื่นชอบ และเพื่อนร่วม รุ่นชั้นปริญญาโท คณะนิติศาสตร์ ปรีดี พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ทุกคน รวมทั้ง พี่ๆ น้องๆ บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ สำหรับความ ช่วยเหลือและกำลังใจที่มีให้เสมอมา

ท้ายสุดนี้ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ซึ่งเป็นบุคคลผู้คอยให้กำลังใจและช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ ทำให้ผู้เขียนสามารถทำวิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีประโยชน์อันใดที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้เขียนขอกราบทเวทิตาแก่บิดา มารดา คณาจารย์ ตลอดจนทุกท่านที่มีพระคุณแก่ผู้เขียนและผู้เขียนขอโน้มรับความบกพร่องและความผิดพลาดต่างๆ ที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แต่เพียงผู้เดียว

ชะรัตน์ เพชรประไพ